

عنوان مقاله:

بررسی اثرات شوری در رشد قره داغ و مقایسه آن با آتریپلکس در کویر میغان اراک

محل انتشار:

دومین همایش ملی بیابان زایی و روشهای مختلف بیابان زدایی (سال: 1375)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سیدعطاء رضائی - کارشناس سازمان جنگلها و مراتع کشور

محمدجعفر ملکوتی - دانشیار دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

در این پژوهش اثر میزان شوری و نوع نمک بر استقرار اولیه و رشد گیاهان مقاوم به شوری مثل ، آتریپلکس و قره داغ در کویر میغان اراک مورد بررسی قرار گرفت. طرح آزمایشی مورد استفاده طرح کرت‌های دوبار خرد شده در سه تکرار بود. نهال های گلدانی تولید شده در تابستان 71 به کرت‌های آزمایشی که گلدان ها بدون منفذ با گنجایش 16 لیتر بودند و قبلا با نمک های استحصال شده از دو قسمت شمال و جنوب کویر به سطوح مختلف شوری (5، 15، 30، 45، 60، 75 دسی زیمنس بر متر) رسانده شده بودند، منتقل گردیدند. نتایج حاصل از عملکرد محصول (شاخه و برگ) در شهریور 72 به شرح زیرند: - نمک‌های استحصالی از شمال و جنوب کویر اثرات معنی داری را روی تولید نشان دادند. به طوری که عملکرد برای هر دو گونه در نمک شمال (نمک حاوی Na_2SO_4) بیشتر از عملکرد در تیمارهای نمک جنوب (نمک حاوی $NaCl$) بوده است. - افزایش درجه شوری خاک اثر معنی دار را روی عملکرد دو گونه نشان داد که از بین چهار مدل ریاضی مناسبترین آن برای هر یک از دو گونه به تفکیکی نوع نمک مشخص گردید. - نتایج حاصل از این تحقیق موبد این مطلب است که اثر سوء نمک‌های کلره روی تولید، بیشتر از نمک‌های سولفات است و با توجه به نتایج به دست آمده می توان از بین دو گونه مذکور برای خاک‌های حاوی نمک سولفات سدیم، قره داغ و برای خاک های حاوی نمک کلر و سدیم، آتریپلکس را توصیه نمود. - در درجات شوری بالا قره داغ حساسیت بیشتری نسبت به نوع نمک و میزان شوری از خود نشان داد به طوری که با افزایش شوری و تغییر نوع نمک از سولفات به کلروره، شدت کاهش روی قره داغ به طور معنی داری بیش از آتریپلکس بود.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/13926>

